

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG LEGFELSŐBB BÍRÓSÁGA

Bfv.II.363/2007/8.szám

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága Budapesten, a 2007. év december hó 6. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

v é g z é s t

A segítségnyújtás elmulasztásának vétsége miatt a terhelt ellen folyamatban volt büntetőügyben a terhelt védője által benyújtott felülvizsgálati indítványt elbírálv a Zalaegerszegi Városi Bíróság 17.B.482/2006/9. számú ítéletét és a Vas Megyei Bíróság Bf.360/2006/4. számú végzését hatályában fenntartja.

E végzés ellen fellebbezésnek nincs helye, s ebben az ügyben sem az indítvány előterjesztője, sem azonos tartalommal más jogosult újabb felülvizsgálati indítványt nem nyújthat be.

I n d o k o l á s

A pótmagánvádló jogi képviselője útján terjesztett elő pótmagánvádat a terhelt ellen a Btk. 172.§ (1) bekezdésébe ütköző segítségnyújtás elmulasztásának vétsége miatt.

A Zalaegerszegi Városi Bíróság a 7.B.1272/2003/22. számú ítéletével a terheltet az ellene emelt pótmagánvád alól felmentette.

A pótmagánvádló fellebbezését elbírálv a másodfokon eljáró Vas Megyei Bíróság a Bf.49/2006/4. számú, 2006. május 23. napján kelt végzésével az ítéletet hatályon kívül helyezte, és az elsőfokú bíróságot új eljárás lefolytatására utasította.

A hatályon kívül helyezés folytán megismételt eljárásban a Zalaegerszegi Városi Bíróság a 2006. szeptember 29. napján kihirdetett 17.B.482/2006/9. számú ítéletével a terheltet

segítségnyújtás elmulasztásának vétsége miatt 2 év időtartamban próbára bocsátotta, egyben a pótmagánvádló polgári jogi igényét egyéb törvényes útra utasította.

A terhelt és védője felmentésért bejelentett fellebbezését elbírálv a másodfokon eljáró Vas Megyei Bíróság a 2007. január 23. napján kelt Bf.360/2006/4. számú végzésével az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta.

Az ítéleti tényállás lényege szerint 2002. április 5-én a délelőtti órákban a pótmagánvádló a 7352 számú mellékúton Zalabér irányából Zalaszentgrót felé haladt személygépkocsijával a megengedett 90 km/óra helyett 107-118 km/óra sebességgel. A terhelt vele szemben közlekedett egy tehergépkocsiból és pótkocsiból álló járműszerelvénnel. A terhelt Zalaszentgrót külterületén, a Felsőaranyod 2. számú ház előtti részen egy - az úttestből 70-80 cm-t elfoglaló - parkoló gépkocsi kikerülését megkezdve észlelte a vele szembejövő Honda gépkocsit. Ezért lassított, majd az ütközés elkerülése érdekében a bal oldali árok felé húzta a járműszerelvényt. A megálló jármű egy része a baloldali, pótkocsi része a jobb oldali forgalmi sávban volt. A pótmagánvádló vészfékezett, de az ütközést oly módon kívánta elkerülni, hogy a féket felengedve a parkoló jármű bal oldalának, majd a helysége név jelzőtáblának ütközött, és tetejére borulva állt meg. A gépkocsi utasa nyolc napon túl gyógyuló sérülést szenvedett.

A baleset oka a Honda vezetőjének a KRESZ 26.§ (1) bekezdés a/3 pontjában írt közlekedési szabályszegés volt.

A felborult gépkocsiból annak vezetője az utasán átmászva jutott ki, majd segített a sérültnek, eközben az akkumulátorsav folyt. A felborult járművet az időközben helyszínre érkező személyek segítették visszaállítani.

A balesetet követően a terhelt a helyszínen megállt, de a járműből nem szállt ki, így nem győződött meg arról, hogy a balesetet szenvedett személygépkocsiban tartózkodók megsérültek-e, segítségét a részükre nem ajánlotta fel. A mentők értesítéséről nem gondoskodott.

A jogerős ügydöntő határozat ellen a terhelt védője nyújtott be felülvizsgálati indítványt a Be. 416.§ (1) bekezdés a/ pontjára alapítottan. Az indítványozó szerint a terhelt a KRESZ 58.§-ában írtaknak eleget tett, amikor a baleset helyszínén megállt, és a rendőri intézkedés befejezéséig ott is maradt. A sérült járműben tartózkodó személyek nem veszítették el az eszméletüket, a gépkocsiból ki tudtak szállni. A gépkocsi vezetőjét sérülés

hiányában a mentők sem vitték el. Az eljáró bíróságok a terhelt bűnösségét annak ellenére megállapították, hogy nem mulasztotta el a segítségnyújtási kötelezettségét.

Hivatkozott arra is, hogy a terhelt - telefon hiányában - egy helyszínrre érkező gépkocsi vezetőjét kérte meg arra, hogy a mentőket és a rendőrséget értesítse. Ennek a személynek a kilétét a pótmagánvádas eljárásban nem derítették fel. Ebből pedig az következik, hogy a terheltnek kellett volna bizonyítania állításának igaz voltát. Ezért az eljárásban a Be. 4.§. (1) bekezdésében írt bizonyítási teherrel kapcsolatos alapelv sérült, mivel a vád bizonyítása a vádlót terheli. A védő a pótmagánvád benyújtásának jogszerűségét is vitatta.

A pótmagánvádló a felülvizsgálati indítványra tett írásbeli észrevételében a megtámadott határozatok hatályában tartását indítványozta, egyben kérte a nyilvános ülés távollétében történő megtartását.

A Legfelsőbb Bíróság a felülvizsgálati indítványt nem találta alaposnak.

A felülvizsgálati eljárásban a jogerős határozatban megállapított tényállás az irányadó (Be. 423.§ /1/ bekezdés).

Az irányadó tényállás alapján az eljáró bíróságok helytállóan következtettek a terhelt büntetőjogi felelősségére.

A Btk. 172.§ (1) bekezdésében meghatározott segítségnyújtás elmulasztása vétségét az követi el, aki nem nyújt tőle elvárható segítséget sérült vagy olyan személynek, akinek az élete vagy testi épsége közvetlen veszélyben van. A segítségnyújtási kötelezettség nem csak sérülés esetén, hanem akkor is fennáll, ha baleset következett be.

Az 1/1975. (II.5.) KPM-BM együttes rendelet (KRESZ) 58. § (1) bekezdése előírja, hogy a balesettel érintett jármű vezetője köteles a járművel azonnal megállni, meggyőződni arról, hogy a baleset folytán megsérült vagy veszélybe került személy van-e, és a részére segítséget nyújtani.

Az ítéleti tényállás szerint a terhelt csak megállási kötelezettségét teljesítette, segítségnyújtási kötelezettségének azonban nem tett eleget. A baleset helyszínén megállt, észlelte a gépkocsi felborulását és a benne tartózkodó személyeket. Ő maga a tehergépkocsiból nem szállt ki, így nem győződött meg arról, hogy a személygépkocsiban tartózkodók megsérültek-e, részükre segítségét nem ajánlotta fel.

Mindebből következően a terhelt magatartását a segítségnyújtás szükségességéről történő meggyőződésnek nem lehet minősíteni.

A felülvizsgálati indítványban hivatkozott, a mentők értesítésével kapcsolatos adatokat a tényállás nem tartalmazza. Ezzel szemben azt rögzíti, hogy a terhelt a mentők értesítéséről nem gondoskodott. Mindezek alapján a terhelt büntetőjogi felelősségének megállapítására a büntető anyagi jog szabályainak megsértése nélkül került sor, és törvényes az alkalmazott intézkedés.

A Legfelsőbb Bíróság nem osztotta a védőnek a pótmagánvádló pótmagánvádlói jogosultságát vitató álláspontját.

A Be. 53.§ (1) bekezdés a) pontja alapján a sértett a törvényben meghatározott esetekben pótmagánvádlóként léphet fel, ha az ügyész vagy a nyomozó hatóság a feljelentést elutasította, vagy a nyomozást megszüntette.

A segítségnyújtás elmulasztása vétségének a sértettje az adott ügyben a Honda gépkocsivezetője akkor is, ha a közlekedési balesetet az ő közlekedési szabályszegő magatartása okozta.

A nyomozó hatóság az ő feljelentése alapján indult büntetőeljárást megszüntette. Ezért a pótmagánvád előterjesztésére, mint sértett kizárólag ő jogosult.

A Legfelsőbb Bíróság nem észlelt olyan, a Be. 416.§ (1) bekezdés c) pontja szerinti abszolút eljárási szabálysértést sem, amely a felülvizsgálatra okot adna.

A felülvizsgálati indítványnak ezért nem adott helyt, és a megtámadott határozatokat a Be. 426. §-a alapján hatályukban fenntartotta.

A végzés elleni fellebbezést a Be. 3.§ (4) bekezdése zárja ki, a felülvizsgálati indítvány ismételt benyújtásával kapcsolatos figyelmeztetés a Be. 418.§ (3) és a 421.§ (3) bekezdésén alapul. Ez utóbbi esetben az indítvány elutasítására vonatkozó határozat hozatalát a Legfelsőbb Bíróság mellőzheti.

Budapest, 2007. december 6.

Dr. Szabó Győző s.k. a tanács elnöke, Dr. Csere Katalin s.k. előadó bíró, Dr. Molnár Gábor s.k. bíró

A kiadmány hitelélül:

írnok

